

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2CoE/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315220775
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4315220775.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v exekučnej veci oprávneného: T., s.r.o., so sídlom T. XX, F., IČO: XX XXX XXX, zastúpený: E. s.r.o., so sídlom T. XX, F., K.: XX XXX XXX, proti povinnému: R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, U. Y., zastúpený: R.. E. Z. W., advokátka, so sídlom V. XXX, IČO: XX XXX XXX, o vymoženie 2.144,04 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti výroku III. uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 2Er/2758/2015-182 zo dňa 30.12.2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 2Er/2758/2015-182 zo dňa 30.12.2021 v napadnutom výroku III. **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol námietky povinného proti exekúcii (výrok I.), zamietol návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie (výrok II.), zastavil exekúciu (výrok III.), súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov exekúcie vo výške 39,83 eur, ktoré je povinný uhradiť oprávnenému do 3 dní od doručenia tohto uznesenia (výrok IV., pričom správne malo byť „od právoplatnosti tohto uznesenia“) a rozhodol, že povinný má nárok na náhradu trov konania proti oprávnenému v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok V). Svoje rozhodnutie (v časti okrem trov exekúcie a trov konania) odôvodnil s poukazom na § 243h ods. 1, § 41 ods. 2 písm. d), § 50 ods. 1, § 56 ods. 2, § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len Exekučný poriadok), § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. r), ods. 5, § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len Občiansky zákonník).

2. Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení veci Krajským súdom v Nitre opätovne posúdil podania povinného a po ich preskúmaní ako aj preskúmaní vyjadrenia oprávneného, exekučného titulu, zmluvy o úvere a rozhodcovskej zmluvy. Zistil, že oprávnený ako dodávateľ a povinný ako spotrebiteľ uzavreli dňa 31.07.2013 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, ktorá má povahu spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na znenie § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, znenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z okolností utvárania zmluvy a s ohľadom na povahu strán zmluvy považoval za zrejmé, že oprávnený pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvu uzatvoril s povinným ako fyzickou osobou nepodnikateľom. Aj keď v zmluve o úvere dlžník (povinný) prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania, v danom prípade to podľa názoru súdu prvej inštancie nepostačuje na vyvodenie záveru, že daná zmluva nie je spotrebiteľská. Veriteľ totiž musí preukázať opodstatnenosť poukazu na podnikateľskú činnosť/povolanie/zamestnanie dlžníka a súvis poskytovaného úveru s takouto činnosťou; nepreukázanie tejto skutočnosti vedie k tomu, že normy obchodného práva (vrátane

všeobecnej úpravy úveru) sú v takomto prípade použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Ďalej zistil, že spolu so zmluvou o úvere bola v ten istý deň uzatvorená aj rozhodcovská zmluva, na podklade ktorej v spore medzi účastníkmi rozhodol rozhodcovský súd, pričom zistil, že táto bola pripravená na vopred formulovanom tlačive, ktoré vypracoval veriteľ s tým, že sa v nej dopĺňali len určité údaje o osobe dlžníka a úverovej zmluvy, na ktorú sa mala takáto rozhodcovská zmluva vzťahovať. Konštatoval, že v prípade, ak by podával návrh na začatie rozhodcovského konania žalobca (oprávnený) ako dodávateľ, tak žalovaný (povinný) ako slabšia zmluvná strana, teda spotrebiteľ, bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Praktickým dôsledkom uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy bolo to, že spotrebiteľovi bola fakticky odoprená možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom, čím reálne došlo k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie tak po preskúmaní rozhodcovskej zmluvy dospel k názoru, že tá má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho je neplatná. Z vyššie uvedených dôvodov exekúciu zastavil a námietky povinného, ako aj jeho návrh na povolenie odkladu exekúcie zamietol, zároveň priznal trovy exekúcie v príslušnej výške a nárok na náhradu trov konania povinnému v rozsahu 100 %.

3. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Z jeho obsahu vyplýva, že smerovalo voči výroku napadnutého uznesenia o zastavení exekúcie. Uviedol, že je nepochybné, že rozhodcovská zmluva, dohodnutá medzi oprávneným a povinným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania a už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinného, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. K rozhodcovskej doložke zakotvenej v rozhodcovskej zmluve podotkol, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu, a povinný sa má možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd. Poukázal v tejto súvislosti aj na rozhodovaciu prax všeobecných súdov SR. Podotkol, že podľa odbornej literatúry rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je pre spotrebiteľa nevýhradná nebude dotknutá ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka; povinný má teda kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo. Uviedol, že ak ide o rozhodovanie na Stálom rozhodcovskom súde, pri ustanovení rozhodcov sa vychádza z rokovacieho poriadku súdu, pokiaľ sa strany nedohodli na osobe rozhodcu. V prípade, že obe strany rozhodcovskú doložku v znení o výbere rozhodcu podpísali, svojím podpisom vyslovili súhlas s prerokovaním sporu pred rozhodcom ustanoveným už v rozhodcovskej doložke/zmluve. Domnieval sa, že v danom prípade nedošlo k porušeniu zásady rovnosti v rozhodcovskom konaní pri menovaní osoby rozhodcu, lebo druhá strana sa rozhodla slobodne o podpísaní doložky a mala možnosť vyjadriť nesúhlas s jej menovaním. Ak by mal predsa len odporca, v tomto konaní povinný pochybnosti o stanovenou rozhodcovi a domnieval sa, že ide o sudcu, ktorý rozhoduje zaujato a nespravodlivo, mohol podať námietku predpojatosti a mohol tak urobiť už v žalobnej odpovedi. Odmietol argumenty, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. Považoval za logické, že pokiaľ by zo strany spotrebiteľa došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, t. j. k jeho protiprávnemu konaniu, bude to práve dodávateľ, ktorý bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán, a to buď na základe voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním, alebo priamo na súd alebo na rozhodcovský orgán. Podotkol, že platnosť právneho úkonu navyše treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia nastať po jeho uzavretí. Konštatoval, že prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov, zo znenia aktuálne účinnej smernice č. 2005/48/ES o spotrebiteľskom úvere (čl. 24 ods. 1), z odporúčania Komisie č. 98/257/ES o zásadách použiteľných na orgány zodpovedné za mimosúdne riešenie spotrebiteľských sporov, zo súdnej judikatúry a odbornej literatúry. Rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. V prípade rozhodcovskej zmluvy sa jedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Medzi oprávneným a povinným bola v

predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej Zmluvy o úvere. Povinný svojím podpisom vyhlásil, že s uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy súhlasí, zároveň vyhlasuje, že bol pred uzatvorením zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy. Oprávnený navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žiadal aj úhradu trov konania, ktorý mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a zistil, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP.

5. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie - zápisnicou spísanou pred súdnym exekútorom dňa 25.11.2015 domáhal voči povinnému vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydanom Stálym rozhodcovským súdom zriadeným záujmovým združením právnických osôb Združenie arbitráže a mediácie sp. zn. SR 09481/14 zo dňa 01.06.2015. Súd prvej inštancie vydal dňa 15.02.2016 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Následne na podklade uvedených listín a ich príloh, podania povinného, vyjadrenia oprávneného a doplnenia návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 2Er/2758/2015-118 zo dňa 20.01.2020, ktorým námietky povinného a návrh povinného na odklad exekúcie zamietol, exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi priznal trovy exekúcie vo výške 39,83 eura, na úhradu ktorých zaviazal oprávneného. Predmetné uznesenie napadol oprávnený odvolaním, na podklade ktorého Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 2CoE/24/2020-165 zo dňa 30.11.2020 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie vo všetkých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

6. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver o tom, že exekúciu je potrebné zastaviť a z toho dôvodu bolo potrebné jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

10. V predmetnej veci ohľadne povahy právneho vzťahu, vzniknutého medzi účastníkmi zmluvy o úvere predloženej oprávneným, je potrebné uviesť, že táto zmluva o úvere je štandardnou formulárovou zmluvou používanou veriteľom na poskytovanie finančných prostriedkov fyzickým osobám ako i podnikateľom. Veriteľ (oprávnený) musí preukázať nespotebiteľský charakter zmluvy o úvere, čo však v danom prípade splnené nebolo. Odvolací súd považuje za správny názor súdu prvej inštancie o tom, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase jej uzavretia, podľa ktorého je irelevantná právna forma zmluvy, a teda medzi oprávneným a povinným bol založený na jej základe spotrebiteľský vzťah.

11. Uvedenú zmluvu uzatvoril dodávateľ - oprávnený ako právnická osoba, pričom pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti so spotrebiteľom - povinným ako fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka), resp. oprávnený takéto konanie povinného nepreukázal. Na tomto konštatovaní nič nemení ani skutočnosť, že v zmluve je odškrtnuté políčko, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Za použitia interpretačného pravidla v ust. § 54 Občianskeho zákonníka je na mieste pri pochybnostiach o obsahu zmlúv uprednostniť výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, čím je potrebné dospieť k záveru, že dôkazné bremeno na

preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon povolania úverového dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku, teda v tomto prípade oprávneného. Faktom je, že povinný (dlžník) je v predmetnej zmluve o úvere označený dvojako, t.j. menom, priezviskom, rodným číslom a bydliskom (údajmi typickými pre nepodnikajúcu fyzickú osobu), zároveň sú vyplnené aj kolónky formulárovej predtlačnej zmluvy o úvere pre vyplnenie obchodného mena, IČO, miesta podnikania, zápisu v živnostenskom registri vrátane reg. čísla (pre podnikateľa).

12. Treba uviesť, že pre poskytnutie ochrany spotrebiteľovi patriacej v zmluvných vzťahoch s dodávateľom nie je vylúčené, aby bol tento držiteľom oprávnenia na podnikanie. Vylúčené však je, aby osoba požívajúca status spotrebiteľa pri uzatváraní predmetnej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. V opačnom prípade je treba uplatniť výklad v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Oprávnený je dodávateľom v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a povinný spotrebiteľom (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Formulárový a adhézny charakter zmluvy o úvere, keď táto je tvorená vopred predtlačnými údajmi veriteľa, kolónkami pre vpísanie identifikačných údajov dlžníka, výšky poskytnutého úveru, odplaty a spôsobu splácania, pričom všetky ostatné zmluvné dojednania sú súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru, to všetko je typické pre spotrebiteľské zmluvy - spôsob uzatvárania spotrebiteľských právnych vzťahov (nie právnych vzťahov obchodných medzi podnikateľmi založených na vzájomnom vyjednávaní zmluvných strán).

13. V tomto smere je potrebné poukázať na nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 243/07 zo dňa 01.09.2008, z ktorého vyplýva, že ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, je spravodlivé vykladať ich v prospech strany, ktorá ich do zmluvy nenapísala, v danom prípade v prospech povinného. Inak povedané, označenie dlžníka v zmluve o úvere je spravodlivé vykladať v prospech dlžníka - povinného, ktorý text tejto zmluvy vopred nevyhotovil. Za danej situácie teda možno označenie poskytnutých finančných prostriedkov na účel podnikania hodnotiť ako pokus o vyňatie posudzovaného vzťahu spod ochranného spotrebiteľského režimu.

14. Odvolací súd teda nemal pochybnosť o tom, že zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka aj s ohľadom na predmet činnosti oprávneného a postavenie povinného. V zmysle ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď na vzťah účastníkov konania aplikoval aj príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa.

15. Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka sa má vykladať z pohľadu spotrebiteľa a jeho ochrany. Ak by dodávateľ inicioval konanie na rozhodcovskom súde, je klauzula neprijateľná, ak nie je alternatíva daná pre spotrebiteľa, aby rozhodcovské konanie zastavil, alebo odvrátil. Spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednejanej rozhodcovskej zmluvy, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle citovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Možnosť voľby pre spotrebiteľa je len zdanlivá, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Predkladanie rozhodcovských zmlúv spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá rozhodcovského konania a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov. Je vylúčené, aby za takýchto okolností súd akceptoval rozhodcovskú zmluvu.

16. Odvolací súd iba zdôrazňuje mimoriadnu dôležitosť rozhodcovskej zmluvy, keďže následne v prípade spornosti nároku, napríklad neplnenia odporcom na základe uzatvorenej zmluvy, dochádza prakticky automaticky k podávaniu návrhov zo strany dodávateľov na rozhodcovský súd, ako tomu bolo i v tomto prípade. Uvedené vyplýva aj priamo z rozhodcovskej zmluvy, ktorá v čl. II Predmet zmluvy v 1. bode uvádza, že „všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca

zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, alebo b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (OSP). V 2. bode sa uvádza, že zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.“

17. Táto rozhodcovská zmluva síce formálne pripúšťa rozhodovanie sporu pred všeobecným súdom, avšak ak jedna zo strán podá žalobu na rozhodcovský súd (žalobca), druhá strana (žalovaný) sa už nemôže domáhať svojich práv na všeobecnom súde, pretože to priamo rozhodcovská zmluva vylučuje. Odvolací súd dospel k záveru, že táto rozhodcovská zmluva odníma spotrebiteľovi (povinnému) možnosť domáhať sa svojho práva zo zmluvy na všeobecnom súde, preto považoval celý postup od rozhodcovskej zmluvy až po rozhodcovský rozsudok za prejav zneužitia práv dodávateľa. Ide o také konanie dodávateľa, ktorý si vlastne takýmto postupom zaobstará ekvivalent rozsudku súdu takmer na akékoľvek plnenie zo zmluvy, pričom výkon práv oprávneného - dodávateľa považuje odvolací súd za nezlučiteľný s dobrými mravmi a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie posúdil rozhodcovskú zmluvu ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ktorá spôsobuje jej neplatnosť. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymožením by sa mohol v rámci exekúcie domáhať. Z uvedených podstatných dôvodov námietky oprávneného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené.

18. V intenciách vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.